

✧ Základní verš

„**Hřích nad vámi už nebude panovat; vždyť nejste pod zákonem, ale pod milostí.**“ (Ř 6:14)

Když Pavel v Listu Římanům vysvětlí podstatu naší záchrany a myšlenku ospravedlnění z víry, přechází k dalším důležitým otázkám: „Pokud nás naše skutky nemohou zachránit, proč se jimi vůbec zabývat? Proč bychom prostě nemohli dál hřešit?“

Na tyto otázky dává odpověď šestá kapitola. Pavel v ní hovoří o tom, co se obecně chápe jako „posvěcení“ – tedy o procesu, díky kterému stále více odrážíme Kristův charakter a přemáháme hřích. A přestože slovo posvěcení se v Listu Římanům nachází jen ve verších 6,19 a 6,22 (jako podstatné jméno; řecky hagiasmos) a ve verši 15,16 (jako přídělné; řecky hégiastméné), neznámá to, že by se tématu posvěcení nevěnoval. Naopak! Pavel se soustřeďuje na tento důležitý aspekt spasení, který byl často chápán nesprávně a zkresleně.

V Bibli slovo „posvětit“ znamená „odevzdat“ či „věnovat“ („zasvětit“) – většinou Bohu. Proto se „posvěcení“ často chápe jako něco, co se odehrálo v minulosti a je to již dokončené, hotové. Například v Sk 20:32 se píše: „Nyní vás svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vás proměnit a dát vám podíl mezi všemi, kdo jsou posvěceni.“ Posvěcenými jsou myšleni ti, kteří patří Bohu.

Takové použití slova „posvěcení“ (resp. „posvětit“) však nijak nepopírá důležitou pravdu o tom, že posvěcení je celoživotní proces. Bible toto učení velmi silně zdůrazňuje, ačkoli na to často používá jiné termíny.

Tento týden se budeme věnovat ospravedlnění z víry z pohledu, který je často chápán nesprávně. Budeme mluvit o tom, že vítězství v životě věřícího není v rozporu s úžasným evangeliem o Boží milosti a spasení z víry, ne na základě našich vlastních zásluh.

✧ Týden ve zkratce:

- Kde se rozmohl hřích... (Ř 6,1–11)
- Když vládne hřích (Ř 6,12,13)
- Ne pod zákonem, ale pod milostí (Ř 6,14)
- Hřích, anebo poslušnost? (Ř 6,15–18)
- Svobodni od hříchu (Ř 6,19–23)
- Podněty k zamyšlení

NE 12. listopadu – Kde se rozmohl hřích... (Ř 6,1–11)

Ř 6:1-6.11 „¹Co tedy máme říci? Že máme dále žít v hříchu, aby se rozhojnila milost? ²Naprosto ne! Hříchu jsme přece zemřeli – jak bychom v něm mohli dále žít? ³Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrti? ⁴Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života. ⁵Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání. ⁶Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili.

¹¹Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.“

Ř 5:20.21 „²⁰K tomu navíc přistoupil zákon, aby se provinění rozmohlo. A kde se rozmohl hřích, tam se ještě mnohem více rozhojnila milost, ²¹aby tak jako vládl hřích a přinášel smrt, vládla ospravedlněním milost a přinášela věčný život skrze Ježíše Krista, našeho Pána.“

Ř 6:7-10 „⁷Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. ⁸Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. ⁹Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. ¹⁰Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu.“

Ga 5:17 „¹⁷Touhy lidské přirozenosti směřují proti Duchu Božímu, a Boží Duch proti nim. Jde tu o naprostý protiklad, takže děláte to, co dělat nechcete.“

PO 13. listopadu – Když vládne hřích (Ř 6,12,13)

Ř 6:12.13 „¹²Necht' tedy hřích neovládá vaše smrtelné tělo, tak abyste poslouchali, čeho se mu zachce; ¹³ani nepropůjčujte hříchu své tělo za nástroj nepravosti, ale jako ti, kteří byli vyvedeni ze smrti do života, propůjčujte sami sebe a své tělo Bohu za nástroj spravedlnosti.“

ÚT 14. listopadu – Ne pod zákonem, ale pod milostí (Ř 6,14)

Ř 6:14 „**Hřích nad vámi už nebude panovat; vždyť nejste pod zákonem, ale pod milostí.**“

ST 15. listopadu – Hřích, anebo poslušnost? (Ř 6,15–18)

Ř 6:15-18 „¹⁵Co z toho plyne? Máme snad hřešit, protože nejsme pod zákonem, ale pod milostí? Naprosto ne! ¹⁶Víte přece, když se někomu zavazujete k poslušné službě, že se stáváte služebníky toho, koho posloucháte – buď otročíte hříchu, a to vede k smrti, nebo posloucháte Boha, a to vede k spravedlnosti. ¹⁷Díky Bohu za to, že jste sice byli služebníky hříchu, ale potom jste se ze srdce přiklonili k tomu učení, které vám bylo odevzdáno. ¹⁸A tak jste byli osvobozeni od hříchu a stali jste se služebníky spravedlnosti.“

1J 1:8-10 „⁸Ríkáme-li, že jsme bez hříchu, klaneme sami sebe a pravda v nás není. ⁹Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti. ¹⁰Ríkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není.“

1J 2:1 „¹Toto vám píšu, děti moje, abyste nezhřešili. Avšak zhřeš-li kdo, máme u Otce přímluvcu, Ježíše Krista spravedlivého.“

ČT 16. listopadu – Svobodni od hříchu (Ř 6,19–23)

Ř 6:19-23 „¹⁹Mluví názorně z ohledu na vaši lidskou slabost: Jako jste se dříve propůjčovali k službě nečistotě a nepravosti k bezbožnému životu, tak se nyní dejte do služby spravedlnosti k posvěcení. ²⁰Když jste byli služebníky hříchu, měli jste svobodu od spravedlnosti; ²¹jaký jste tehdy měli užitek z toho, zač se nyní stydíte? Konec toho všeho je přece smrt. ²²Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu a stali se služebníky Božími, máte z toho užitek, totiž posvěcení, a čeká vás život věčný. ²³Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

PÁ 17. listopadu – Podněty k zamyšlení

„Na Spasitele satanova chytrost neplatila. Odmítal hřích. Ani v myšlenkách nepodlehł pokušením. Toho můžeme dosáhnout i my. Kristovo lidství bylo spojeno s božstvím. Na boj jej připravovala neustálá přítomnost Ducha svatého. Přišel, abychom i my mohli mít podíl na božské přirozenosti. Dokud s ním budeme spojeni vírou, hřích nás nepřemůže. Bůh vede ruku naší víry, abychom se drželi Kristova božství a naše povaha mohla dosáhnout dokonalosti.“ (DA 123; TV 74)

„Při křtu se zavazujeme k tomu, že chceme přerušit své spojení se satanem a své srdce i mysl odevzdat do služby šíření Božího království... Otec, Syn i Duch svatý se zase zavazují k tomu, že budou spolupracovat s posvěcenými lidskými nástroji.“ (6BC 1075)

„Křesťanské vyznání (učení) by nemělo žádný smysl, kdyby se neprojevovalo vírou a činy. Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Děti toho špatného slouží svému pánovi, kterému se podřídili a jsou jeho otroky. Nemohou být služebníky Boha, dokud se nevzdají ďábla a jeho skutků. Pro služebníky nebeského Krále není v žádném případě bezpečné zahrávat si s různými rozkošemi a požitky, kterým se oddávají satanovi služebníci – byl' často opakují, že jde o neškodnou zábavu a potěšení. Bůh zjevil svaté a ctostnné pravdy, které mají oddělovat jeho lid od bezbožníků a kterými si chce svůj lid očisťovat pro sebe.“ (1T 404)

Otázky k rozhovoru

1. Navzdory všem úžasným zaslíbením o vítězství nad hříchem i jako znovuzrození křesťané stále vnímáme projevy naší hříšnosti, slabosti a zvrácenosti. Jak je to možné? Je v tom rozpor?
2. Podělte se společně o své zkušenosti s tím, co pro vás Kristus udělal, jaké změny prožíváte a co pro vás znamená nový život v Kristu.
3. Není pochyb o tom, že jádrem poselstvím evangelia je to, co pro nás Kristus udělal. Jaké nebezpečí nám hrozí, jestliže tato úžasná myšlenka zastíní pravdu o tom, že Ježíš chce něco udělat i v nás, že nás chce měnit podle svého obrazu? Proč je důležité vyvážit tyto dva aspekty Božího díla?

